

İki-üç asırdır bize unutturulan ve birilerinin hatırlatmasından ve müslümanları uyandırmamasından çok korkulan, bugüne kadar nice sultanatlar, nice imparatorlukları yıkmış olan kelime-i tevhid yani "Lâ ilâhe illâllah" inancı ve tevhid davası nedir?

İslamın en temel esası kelime-i tevhiddür. "Allah'tan başka ilah yoktur" anlamına gelen ve dünyannın en önemli hatıkatını anlatan bu misbâek cimle Allah'ın varlığını ve "bir" olduğunu ifade ettiği gibi "Allah'tan başka hiçbir ilahin olmadığını ve ilahilik taslayanların reddedilmesi gerektiğini de" ifade eder. İlah kelimesi arapçada "mâbuð" yani ibadet edilen ve çok sevilen zat manasına gelir. İbadet kelimesi ise "itaat etmek ve boyun eğmek" manasındadır. Yani "ilah" kendisine itaat edilen, boyun eğilen ve çok sevilen zattır. O halde bir, "La ilâhe illâllah".

"Allah'tan başka ilah yoktur" derken "O'ndan başka itaat edilecek ve boyun eğilecek kimse yoktur" demiş olmaktadır. Yani insanların dünya hayatında bağılı tutacakları kanıtları ve medeniyet esaslarını sadece Allah (CC) tayin eder. İnsanların Kur'an'a ve Hadislerde aykırı kanıtlar ve esaslar koymaya ve kendi düşüncelerine göre insanların hayatına hükmeye hakkı yoktur. Bunu yapanlar bilerek veya bilmeyerek insanları kendi kulları gibi, kendini de onların ilahi gibi görmüş olur. Bu, insanın haddini aşmasıdır. Çanurdan nesperm'den yaratıldığı ve kıl olduguunu unutmalarıdır.

İnsan "Lâ ilâhe illâllah" deyip Allah'tan başka bütün sahte ilahları reddettiğinde "tüm kainata Allah (CC) hükümettiği gibi benim hayatima da Allah hükümsün, kainatta O'ndan başka otorite olmadığı gibi benim hayatimda da O'ndan başka otorite olmasın" demiz olur.

İnsanların yetkisi, Kur'an ve Hadislerde hüküm konulmamış meselelerde hüküm koymak kadardır. Bu yetki kullanılırken dikkat edilmesi gereken

husus, konulacak hükmün veya eklâkilacık kanunun Kur'an ve Sünnete aykırı olmamasıdır. Dolayısıyla bunu yapacak olanlar Kur'an ve Sünnet'i içi biley ölümler olmalıdır. Aksi halde konulacak hükümler Kur'an ve Sünnete mutlaka aykırı olacaktır. Bugün her alanda Allah'ın ve Resülü (SAV)ının koyduğu hükümlere aykırı hükümler konulmakta, haramlar serbest bırakılmaktadır. Kanun ve ölçüler belirlenirken Avrupa ve Amerika dikkate alınmaktadır, Kur'an ve Sünnet dikkate alınmamaktadır. Allah'tan baskalarına itaat edilmekte, insanların koyduğu kanun ve ölçüler Allah'ın gönderdiği kanun ve ölçülerden üstün görülmekte, böylece insanlar iahlâstırılmış olmaktadır. Sonradan suurusurca "Lâ ilâhe illâllah" yani "Allah'tan başka ilah yoktur" demeye devam edilmektedir.

Tevhid inancı yalnızca Eşenâsimiz (SAV) e verilen bir inanc değil aksine tüm peygamberlere verilmiş bir inançtır. Arap süresinde bu gergibi Hz. Nuh, Hz. Hüd,

Hz Sâlik, Hz. Suayb aymı ıgaâdelelerle kendi halklarına ilan etmektede ve "Ey Kavimim, Allah'a külük edin. Sizin Ondan başka İlahınız yoktur" diyecek onları tevhide etmekte maktadır. Başka süreçlerde aymı hikâti Hz İbrahim, Hz Musa, Hz İsa ve diğer peygamberlerde hakyrmaktadır. Kur'an'da anlatılan peygamber kissaları testihi davasının dünyadan en eski davası olduğunu ve tüm peygamberlerin davasının aymı olduğunu bize öğretmekte ve davamızın sonradan ekme türkü bir dava olmadığını isbat etmektedir. Peygamber Efendimiz (SAV) de Kavimini sadece Allah'ın varlığına ve birliğine iman etmeye davet etmedi. Kavim zaten buna biliyor hatta Kâbe'ye "Allah'ın evi" manasında "Beytullah" deyipolar ve çocuklarına "Abdullah" ismini veriyordular. Efendimizin babasının adı da "Abdullah" değil miydi? Kur'an-ı Kerim o günkü putperestlerin Allah'ın varlığını açıkça kabul ettiklerini bire haber verir ve buyurur ki: "Onlara "gökleri ve yeri kim yarattı" diye soran "muhakkak ki Allah yarattı"

derler (Ankabut,61) Migratörler yaratıcı olarak Allah'ı kabul ediyor ancak Allah'ın, Kitap ve Peygamber göndermediğini ve tekrar dirilisin olmayacağı, yaptıklarından hesap vermeyeceklerini, özgür oldukları iâzâ ediyorlardı. Yani onlar Kitap ve Peygamber göndermeyecek, hayatlarına karışmayan, kanunlar koymayan, gökleri ve tabiatı idare eden ama insanları basitçe bırakmış olan bir Allah'a iman ediyorlardı. İhdâtları Allah (CC) kâinatı ve bütün varlıklar yaratın, idare eden, hep sinin rızkını veren ama insanlara kanunlar koymayan yani hâza" hizmetçi bir Allah" idi. Allah'tan korkmuyor ve Allah'a itaat etmeyipolar ama reislerinden korkup onlara itaat ediyorlardı. Tüm peygamberler gibi Peygamberimiz (SAV) de hiçbir seyi basitçe bırakmayan Allah'ın en kıymetli varlık olan insanlarda basitçe bırakmadığını, kitap göndermediğini, nesillerimizin veya reislerimizin dediği gibi değil Allah'ın dediği gibi yazamak zarûru olmamızı hakyrmıştır. İste mîcaâdele buna mücadilesi idi.

Bugün müslümanlar Allah'ın yaratıcı, rızık verici, herseyi isiten, herseyi

gören - olduğunu biliyor ama birçoğu Allah'ın Hâkim olduğunu yani "hikmetli hükümler koyan bir kanun koyucu" olduğunu bilmiyor. Yine birçoğu Allah'ın Melik olduğunu yani "tüm varlıkların ve insanların hükümdarı ve idare eden" olduğunu bilmiyor. Allah (CC) in kanun koyucu bir hükümdar olduğunu ve bire bir hayatı nizam ve medeniyet esâsları gönderdiği bilinmeyince insanlık âlemi beseri ideolojilerin ve nizamların pesinden gi diye ve soruların sözümlerini ideolojilerde arıyor. İnsan tanımayan, kurduyu nizamın sonuclarını önceden göremeyen, az ilim veilmis olan insanlığı tarafından gellâstırılan ideolojilerin bugün ne kadar sorumluluğu dünya meydâna getirâtığı açıktır. Kötülükler ve suçlar her gün daha da çoğalmakta ve insanlık âlemi ucuzuma doğru gitmektedir. İste böyle olmasın diye Allah (CC), Kitap ve Peygamber göndererek doğru yol gösternistir. Kur'an-ı Kerim "Doğru yolu göstermek

bizim üzerimize düşen varıdır" (Leyl, 12) buyurarak bu işin Allah (CC) in yetkisi dahilinde olduğunu ve insanın böyle bir ilminin olmadığını belirtmektedir. Yine Kur'an Kerim "insan basıboş bırakıldığını sanıyor" (Kiyamet, 36) buyurarak hiç bir seyi basıboş bırakmayan Allah (CC) in insan da basıboş bırakmadığını, insana kanunlar ve hayat düzenini gönderdiğini ve ona bağlı kalmak zorunda olduğunu haber veriyor.

Allah (CC) in hükümlerine aykırı hükümler koyanlar bunu yaparken;

- 1- Ya Allah'tan daha iyi bildiklerini
- 2- Ya Allah'tan daha azla hak ve yetki sahibi olacaklarını
- 3- Ya Allah'ın kitabımda hatalı hükümler olduğunu
- 4- Ya Kur'an-ı Kerimin Allah'ın kitabı olduğunu inanmadıklarını
- 5- Ya Allah'ın kitabı olsada kendilerini bağlamadığını ve ona uyumak zorunda olmadıklarını
- 6- Ya Kur'anın hükümlerinin belirli bir zaman için olduğunu, Kiyamete kadar geçerli olmadığını
- 7- Ya da "Kur'an-ı Kerimin belirli bir bölgeye veya Araplara geldiğini, tüm insanlara gelmediğini" söylemektedirler.

İlk 5 maddede söylendiği şekilde düşünülerin İslam dairesinin dışına çıktığı açıktır. 6. maddede ifade edildiği şekilde düşünüler ise; onlar Kur'an-ı Kerimin Kiyamete kadar geçerli olduğunu, yeni bir peygamberin veyen bir Kitabın gelmeyeceğini bilmeyorlarmı? 7. maddede söylendiği şekilde düşünülerle gelince; onlar Kur'an-ı Kerimin tüm insanlığa geldiğini, Allah (CC) in tüm insanları ve tüm zamanları bildiğini ve hükümlerini bütün toplumlara ve bütün zamanlara uygun olacak şekilde gönderdiğini bilmeyorlarmı? Bilmeyenlerse araştırmalı, biliyorlarsa Kur'an-ı Kerime teslim olmalı ve Kur'an-ı hükümlerini kabul etmeliidirler.

Hükmetmenin sadece Allah'a ait bir hak ve yetki olduğunu ifade eden onlarca ayetten bir kaç tanesi sunlardır:

- 1- Hüküm vermek yalnızca Allah'a aittir (En'am, 57)
- 2- İyibilinki! Yaratmak da emretmekde (hükmetmek de) yalnızca O'na aittir (Araç, 54)
- 3- Allah hükümdelerin en güzel hükümdeni seçilmidir? (Tin, 8)

4- Onlar, hala cahtiyet devrinin hükümlünü mü istiyorlar? Yakınen bika bir topluluk için Allah'tan daha güzel hükmü veren kim vardır? (Mâide, 50)

5- Hüküm veren Allah'tır. O'nun hükümlü sorulayacak kimsey yoktur (Röd, 41)

6- O, hüküme hic kimsenin ortak kabul etmez (Keşf, 26)

1. ve 2. ayetler hükmü vermenin, kanun koymannın sadece Allah'a ait olduğunu,
3. ve 4. ayetler hic kimsenin Allah (CC) tan daha güzel hükmü vereneyeceğini,
5. ayet hic kimsenin Allah'ın hükmüne itiraz etmeyeceğini,

6. ayet Allah'ın hükmüne konusunda kimseyi kendine ortak etmeyeceğini ifade ediyor. Seçilmiş bir devlet başkanı hükmüne yetkisini baskalarıyla paylaşır mı? Yada birileri bunu yapmaya kalkarsa razi olur mu? İnsanın bile razi olmadığına, her seyi yaratıp ve her seyi sahibi olan Allah (CC) nasıl razi olsun? Sırık, Allah'ın Kiyamet günü affetmeyeceği en büyük günah değil midir?

Hükmetmenin sadece Allah'a ait bir hak ve yetki olduğunu ifade eden onlarda hadisten birkaç tanesi sunlardır :

- 1- Resulullah (SAV) : Allah'a isyan konusunda yaratılmışlara itaat edilmez. (5. Müslüm)
- 2- Resulullah (SAV) : Bir toplumun yöneticileri, Allah'ın kitabı Kur'an ile hukmetmeyi terk edip Allah'ın inderdiği hükümlerden işlerine gelenleri seferlerse, Allah Teala onları kendi aralarında savastırır (onları birbirine düşürür) (İbn-i Mâce)
- 3- Resulullah (SAV) : Hükimler 3 cesittir ve ikisi cehennemde, biri cennettedir.

Allah'ın hukmünü biliip bunuyla huküm veren kişi cennettedir.

Allah'ın hukmünü bildiği halde onuyla hukmetmeyen ve hukmünde zulmeden kişi cehennemdedir. Allah'ın hukmünü bilmemiş halde insanlar arasında hukmeden kişi de cehennemdedir. (Nesai, İ. Mâce, Ebu Davut, Tirmizi) buyurdu.

Hadisler Allah (CC)'in gönderdiği tüm hükümlere uyumak zarunda olduğunu, uyandığımızda bu dünyada ıcessavaş ve anarsı ile, ahirette ise cehennem ile cezalandırılacağıni ifade etmektedir.

Hükmetmenin sadece Allah (CC)'a ait bir hak ve yetki olduğunu isbatlayan birçok akli deliden birkaç tanesi sunlardır :

- 1- Bir segin sahibi kimse onun üzerinde hükmeme hakkına sahip olamaz O'dur. Tüm varlıkların ve insanların yaratıcısı, rizikverenivesahibi Allah (CC) olduğunu göre insanlar üzerinde hükmeme hakkı da Allah'a aittir. Dünya ve ıçindekiler Allah'ın, insanlarda Allah'ın kolları olduğunu göre "Allah'ın Dünyasında Allah'ın Dediği Olması" gerekmeli?
- 2- Bir cihazı en iyi bilen onu yapan olduğunu göre insanın en iyi bilen onu yaratan Allah'tır. İnsan gibi doğanüstü ve harika bir varlığı söylemek, insana uygun kanunlar ve medeniyet esasları koymak insan için mümkün değildir. Mümkün olmadığı bugünkü çok problemli dünya dan da anlaşılmaktadır. Suçlar ve kötüslükler her gün daha da çoğalmaktadır.

Psikolojik sorunlar asrı derecede artmaktadır, intiharlar, cinayetler, boşanmalar, hırsızlık, uyuşturucu, terör... tüm kötüslükler çağ gibi büyümektedir. Rabbini ve Robbinsin gönderdiği yasaları ve medeniyeti koybaden insanlık akımı hızını da kaybetmemiştir. İnsanın Allah (CC) gibi bilmesi mümkün olmasına göre sonsuz ilim sahibi Allah'a itaat edip kanunları O'ndan almadır ve Allah'ın Dünyasında Allah'ın Dediğinin Olması" gerekmeli? İnsan çözülemeyen ve koyduğun kanunların, insanı ve ahlaklı değerlerin ileride ne gibi sonuçlar doğuracagini bilmeyen insanların, sonsuz ilim sahibi Allah'ın yanında olma ihtimali olmayan kanunlarının ve medeniyet esaslarını bırakıp her gün yeni bir kanun ve ideoji denemesi, toplumun üzerinde denerler yapması ve toplumu kobayı olarak kullanması doğru olabilir mi?

- 3- Kim kanun koyarsa öncelikle kendi maaşatını düşünür, o halde maaşatı olmayan ve kendini değil bizi düşünür bir zat hükmetselidir ve o zat Allah-u Teala'dır.

Birden hıç bir menfaati olmayan, zenginliğinin sınırları olmayan, her zamanı veren ve daima iyiliğimizi isteyen Allah (CC) olduğuna göre "Allah'ın Dünyasında Allah'ın Dediği Olması" gerekmez mi?

Tekhid inancının gereği olarak Allah'ı tek otorite ve kanun koyucu olarak kabul edip Onun Kitabına göre yaşadığımızda elde edeceğimiz yüzlerce faydalardan birkaç tanesi sunlardır:

1- Allah (CC) in hatalı kanunlarıyla ve medeniyet esaslarıyla suçlar ve günahlar azalır, böylece ahlaklı, huzurlu ve güclü bir toplum ve güçlü bir devlet meydana gelir. Çünkü Allah'ın yasaları insana ve topluma uygundur ve onları yarar manevi alanda değil maddi alanda da yükseltir. Tarihimizde buna dikkat! Allah'ın gönderdiği yasalara göre yaşayıp o yasalara göre bir medeniyet kurduğumuzda "Dünya Devleti" olmadık mı? O esastardan ayrılmış baska medeniyetlerin peşinden gidince "gerilene ve mağlubiyet" yaşamadık mı?

Hz. Peygamber (SAV) de Allah'tan baska İlahılar reddedilip sadece Allah'a itaat edildiğinde büyük bir devlet olacağımızı haber vererek "Ben sizi öyle bir kelimeye (kelime-i tevhide) davet ediyorum ki onu dedığınızde tüm Araplar ve Arap olmayanlar size boyun eğecek" buyurmuştur. Hakkaten de öyle olmadı mı? İman edenler önce üç-beş kişi iken kostüko bir ümmet ve dünya devleti doğmadı mı? Kelime-i Tevhid sadece bir söz ve inancı olsaydı elbette böyle büyük sonuçlar doğuramazdı. Ancak o aynı zamanda sadece Allah'ın yasalarının geçerli olduğunu bir nizamı ve bir medeniyeti ifade ettiyordu. İşte o nizam ve o medeniyet bizi "Dünya Devleti" yapmıştır.

2- Tevhid inancının gereği Allah'ın yasaları hukim olduğunda toplumsal barış ve adalet sağlanır. Allah'ın kitabı, sınıqların ve ırkların birbirine zulmünne izin vermez. Allah (CC) in yasaları ve medeniyet esasları tüm sınıqların ve tüm ırkların hakkını verir. Çünkü Allah (CC) tüm insanların yaratıcısı ve sahibidir, ayrim yapmaz.

3- Tevhid inancı kullara değil Allah'a itaat ettirerek hem Allah'ın hükmetsme huk-

kini Allah'a testim eder hem de insanların kullara kul olmasını engelleyerek insanın onurunu ve şerefini korur.

Bunlar ve bunlar gibi birçok faydanın gerçekleşmesi, beseri ideoloji ve insanların zararlarından korunabilmek, dünyada huzura ve akhirette cennete kavuşabilmek için herkesi kelime-i tevhidin manasını anlamaya ve "ALLAH'IN DÜNYASINDA ALLAH'IN DEDİĞİ OLMALI" demeye davet ediyoruz.

Alparslan Kuytul

Bolu F Tipi Cezaevi